

3. Kuidas üks mõlder ükskord viimist kohut ja surmute ülesfönsmit seletas.

Uhel missioni pühal viibisid mõningad õpetajad, kiriku wõõlmeldrid ja muud Jumala riigi armaetajad mehed pärast jumalateenistust ühtekõsu ja rõõlisiwad ühest ja teistest, kuidas Jumala riigi wälistautamise poolt lugu paganate seas on. Ja nõnda läks jut edasi ja illa edasi ristirahwa peale — et — eht meie suli tuli ristirahwa seas elame, siisli meie seas veel ristitatuud paganaid veel väga palju on. Seal hakkas üks mõlder nende seast fönelema:

„Mina istusin ükskord ühes kooslikus oma jäbraga. Kui esimised ja tarmilised asjad olid äraräägitud, tulsi minu sobra tuttav, üks peenike ja annstatud härra ja istus ta meie kõrva.“

„Kas olete juba kuulnud,“ küsis tema, „et eile öhtu meie jäaber N. on ärasurnud? Ja koguni ükiste. — Kahju selle mehe pärast! Oli üks autwäärt ja usin ametmees ja armas jeltsiliike“ — ja nõnda läks kõne veel natuke aega edasi, tunni viimaks waljuma healega lõpetas: „Noh, tema on ta auusaste elanud ja omast elust rõõmu mait-

jenud — ja ta on väga õierte teimud, fest kui meie ükskord surnud oleme, siis on ju tölk otsas.“

„On tölk otsas?“ — küsiti mina, „arvate teie tödeste, et siis tölk otsas on?“

„Ah,“ vastas tema naerdes, „teie surete ja see wanaks ebauksus? Mis peaks meil pärast surma siis veel teha olema? Kuidas puu langeb, nõnda ta jääb!“ —

„Wäga tösi,“ ütlesin mina, „kuidas puu langeb, nõnda ta jääb — aga õrge pang pahaks, kui teie nende sõnadega näidata tahate, et pärast surma tölk otsas on, siis ei ole teie seda osja veel digel viisil järelewaatnud, fest see arvamine passib selle osjale, just kui rusikas silma peale. Vaabake,“ ütlesin ma edasi, „mina pean oma mõldri ameti töwas fa ühtlaage punude kauplemist, seal ostan stis sagedaste tüki wiisi metsa ja lasen puud maharaiuda, — seal olen ma siis mõnikord nende mahalangenuud punude juure seisma jääanud ja iseeneseks mõtelnud: Kuidas puu langeb, nõnda ta jääb, ükski ei seiska enam üht aastat ega pääiva oma lohal, ükski ei kasva enam jämedamaks ega lõrgemaks, ei lähe enam paremaks ega pahemaks; paremat, kui n'ad ford on, ei mõi neist enam saada; — aga, armas härra, niiuid ei ole nendega veel ammugi osi otsas, maid tuleb alles päris otsus lätte;